

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, w całości lub w części, nieważności decyzji Komisji C(2019) 2526 final z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych;
- w każdym wypadku, obciążenie Komisji kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżące w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia i naruszyła prawo stwierdzając, że zasady dotyczące kontrolowanych spółek zagranicznych (KSZ) są właściwym systemem odniesienia.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja popełniła błąd co do okoliczności faktycznych i naruszyła prawo oraz nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia, stwierdzając, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup (ZFG) stanowi odstępstwo.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie i nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia, stwierdzając, że ZFG, w zakresie, w jakim odnosi się do funkcji decyzyjnych i zarządczych w Zjednoczonym Królestwie, nie jest uzasadnione, a zatem ma charakter selektywny.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo i popełniła błąd co do okoliczności faktycznych oraz nie przedstawiła uzasadnienia, stwierdzając, że ZFG stanowi korzyść w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo stwierdzając, że niektóre osoby uprawnione do ZFG uzyskały korzyść w porównaniu z sytuacją, w której ZFG nie miało zastosowania.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że Komisja nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia i popełniła oczywisty błąd w ocenie uznając, że „podatek od KSZ” pobierany od rzeczywiście założonych przedsiębiorstw Unii jest zgodny z unijną zasadą swobody przedsiębiorczości.

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2019 r. — GlaxoSmithKline Finance i Setfirst/Komisja

(Sprawa T-492/19)

(2019/C 312/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: GlaxoSmithKline Finance plc (Brentford, Zjednoczone Królestwo) i Setfirst Ltd (Brentford) (przedstawiciele: K. Bacon, QC, i A. Lyle-Smythe, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie w całości nieważności decyzji Komisji C(2019) 2526 final z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych (KSZ);
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona lub może dotyczyć KSZ mających faktyczną siedzibę i prowadzących rzeczywistą działalność gospodarczą w innym państwie członkowskim;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim nie zawiera ona wystarczających informacji pozwalających beneficjentowi na obliczenie, bez większych trudności, dokładnej kwoty pomocy podlegającej zwrotowi;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie częściowej nieważności, którą Sąd uzna za stosowną; oraz
- w każdym wypadku, obciążenie Komisji kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżące w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo i przedstawiła niewystarczające uzasadnienie, stwierdzając, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup (ZFG) stanowi korzyść, ponieważ w przypadku KSZ mających rzeczywistą siedzibę w innym państwie członkowskim skutkiem sprawy Cadbury Schweppes⁽¹⁾ jest to, że ich spółki dominujące nie powinny być podlegać żadnemu podatkowi od KSZ (nawet obniżonemu podatkowi pobieranemu w wyniku częściowego ZFG).
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo, popełniła oczywisty błąd w ocenie i nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia, stwierdzając, że ZFG nie było uzasadnione względami związanymi z zapewnieniem przestrzegania swobody przedsiębiorczości.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo i popełniła oczywisty błąd w ocenie uznając, że ZFG nie było uzasadnionym odstępstwem opartym na potrzebie uniknięcia złożonego i nieproporcjonalnie uciążliwego przypisania zysków związanych z funkcjami decyzyjnymi i zarządczymi w oparciu o podejście OECD na temat przypisania zysków stałym zakładom.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo nie dostarczając odpowiednich informacji na temat parametrów odzyskania pomocy.

---

(1) Wyrok z dnia 12 września 2006 r., Cadbury Schweppes i Cadbury Schweppes Overseas (C-196/04, EU:C:2006:544).